

de Vrije Universiteit

was een onbillijk generaliseren. Maar dat neemt niet weg, dat er reden was voor de vraag.

Zo langzamerhand zijn onze Gereformeerde mensen over den schok heengekomen. Zij zijn er nu wel van overtuigd, dat aan de Vrije Universiteit gestudeerd te hebben nog geen waarborg is voor Gereformeerdeheid en dat men ieder, die van deze hogeschool komt, afzonderlijk zal moeten bezien, en, indien nodig, keuren en beoordelen.

Maar de vraag blijft, wat mag, wat kan men van de afgestudeerden van de Vrije Universiteit verwachten? Laten we opmerken, dat de beantwoording door verschillende factoren wordt beheerst. Helaas komt overal afval voor. En zeker niet in de laatste plaats onder de gestudeerden. De studie heeft ook een gevaarlijke zijde. Het zijn ook hier sterke benen, die de weelde kunnen dragen. Gaan we na, wat op ander terrein geschiedt, dan zal het ook onder hen, die aan de Vrije Universiteit hun opleiding ontvingen, voorkomen, dat zij niet blijven wandelen naar het gebod Gods. Ik schrijf dit niet als een soort van verontschuldiging. Allerminst. Ik schrijf het ook niet om teleurstelling te voorkomen. Ik schrijf het evenmin ter verklaring. Ik bedoel alleen dit, verwacht niet zonder meer van allen die de Vrije Universiteit verlaten, dat ze daarom reeds trouwe Gereformeerden zullen zijn. Het zal nodig zijn in ieder afzonderlijk geval na te gaan, met wien men te doen heeft.

In de tweede plaats mogen we niet vergeten, dat er in onze gezinnen, in heel ons leven heel wat ten kwade is veranderd. Vroeger, toen we een kleine groep vormden, konden we op elkander rekenen. Als het zo doorgaat, als het nu gaat, komt dat wel weer. Want — door allerlei factoren, ook door onze eigen schuld — is onze invloed op ons volksleven miniem. Maar de Vrije Universiteit trekt toch haar studenten uit een vrij grote groep van onze bevolking. Zoals die

groep is, zoals de leden van die groep zijn, zijn over het algemeen de jonge mannen en vrouwen, die uit die groep aan de Vrije Universiteit komen studeren. Dr Colijn heeft er, toen er moeilijkheden met de studenten van de Vrije Universiteit waren, eens op gewezen, dat die studenten meest zijn zoals de ouders zijn. Hier ligt een gevaar. Als onze gezinnen niet meer zo degelijk zijn, zullen de zonen en dochters het ook niet zijn. En dat kan door de studie wel eens niet beter worden. Gelukkig komt het omgekeerde ook voor. Maar het blijft mogelijk, dat wie niet degelijk aan de universiteit kwam, het nog is, als hij haar verlaat.

Het laatste, dat ik in dit verband noem, is het belangrijkste. De Vrije Universiteit heeft van den beginne aan, in den goeden zin van het woord, propaganda instituut willen zijn, d.w.z. zij heeft getracht de Gereformeerde beginselen ingang te doen vinden ook bij hen, die ze niet beleden. In verband daarmee wordt de eis gesteld en gehandhaafd, dat allen, die onderwijs geven, goed Gereformeerd zijn. Maar ieder, die zich als student wil laten inschrijven, is welkom. Dat dit wel eens tot moeilijkheden bij de promotie leiden kan, is een feit, dat we thans onbesproken laten. Ieder kan zich als student laten inschrijven, ook de niet Gereformeerde. De Vrije Universiteit hoopt en tracht, dien niet Gereformeerden student tot verandering te brengen. Maar dat zal haar menigmaal niet gelukken. Ook hier geldt, dat verandering des harten niet door een mens, slechts door God kan worden bewerkt. Omdat er heel wat niet-Gereformeerde studenten komen, zullen er ook heel wat niet Gereformeerden de universiteit verlaten.

Wij menen daarom, dat het niet redelijk is te menen, dat wie aan de Vrije Universiteit heeft gestudeerd, daarom reeds geschikt is om in het Gereformeerde leven als leidsman op te treden.

F. W. Grosheide